

שו"ת מנחת יצחק חלק א סימן קכט ד"ה (ד) העיר

אם יש מצוה בקבלת גרים.

(ד) העיר על דברת התוספות בפסחים (דף ז' ע"ב), שכתבו (בד"ה לא סגי), דהמל גרים מברך למול את הגרים, שהמברך חייב למול כמו אב המל, ובזה הקשה דמאי מצוה איכא למול גר וכו', לא הבנתי דבודאי איכא מצוה בגר צדק, כדאיתא ביבמות (מ"ז ע"ב) קיבל מלין אותו מיד, מאי טעמא שהויי מצוה לא משהינן, אף על גב דאמרינן שם מתחילה דאם פריש נפרש, הוא משום דדלמא אין כוונתו לשמים, ומהאי טעמא קשים גרים לישראל כספחת, אבל בודאי אם כוונתו לשמים איכא מצוה, ועיין באה"ג (סעי' ה) דכתב דמילת הגר מוטלת עכ"ל, וזה כוונת הגליון מהרש"א (ביו"ד סי' רס"ח שם), ועיין בלשון הרמב"ם (פי"ג מהא"ב הי"ד) שכתב המצוה הנכונה וכו' היינו ששניהם מצוה, אם כוונתם לשמים מצוה לקבלם, ואם אין כוונתם לשמים מצוה לרחקם.